محکومیت جهانی به تحریم دیوان لاهه از سوی رئیس‌جمهور آمریکا ادامه دارد؛

نوبل صلح؛ دستاویز جنگ ترامپ علیه عدالت کیفری

رامین پرتو

اعطای جایزه صلح نوبل ۲۰۲۶ به ناوی پیلای، حقوقدان برجسته آفریقای جنوبی و از چهره‌های شناخته‌شده عدالت کیفری بین‌المللی، در فاصله‌ای کوتاه با تصمیم دولت دونالد ترامپ برای تحریم دیوان کیفری بین‌المللی قرار گرفت و این هم‌زمانی بار دیگر شکاف میان ادعای دفاع از حاکمیت ملی و ضرورت پاسخ‌گویی در برابر حقوق بین‌الملل را برجسته کرد. هرچند واشنگتن تحریم‌ها را با استناد به صلاحیت قضایی و استقلال خود توجیه می‌کند، اما گستره اقدامات تازه و واکنش‌های سیاسی همراه آن، پرسش‌هایی جدی درباره انگیزه‌های واقعی کاخ سفید و آینده عدالت کیفری بین‌المللی مطرح کرده‌است.

تقابل سیاسی واشنگتن با لاهه

کمیته نوبل نروژ جایزه صلح ۲۰۲۶ را به ناوی پیلای اعطا کرد تا از چند دهه فعالیت او در تقویت عدالت بین‌المللی، مقابله با تبعیض و پیگیری پاسخ‌گویی مرتکبان جنایات جنگی، جنایات علیه بشریت و نسل‌کشی تقدیر کند. پیلای که در دوران آپارتاید در آفریقای جنوبی متولد شد، فعالیت حقوقی خود را با دفاع از مخالفان تبعیض نژادی آغاز کرد و بعدها در دادگاه‌های عالی آفریقای جنوبی، دادگاه کیفری بین‌المللی برای روآندا و دیوان کیفری بین‌المللی مسئولیت‌هایی بر عهده گرفت و همچنین کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل بود.

اهمیت کارنامه پیلای تنها به سوابق قضایی او محدود نمی‌شود، بلکه نقش او در به‌رسمیت‌شناختن خشونت جنسی به‌عنوان جنایت بین‌المللی و فعالیت در پرونده نسل‌کشی اقلیت روهینگیا، جایگاهش را در تحول حقوق کیفری بین‌المللی تثبیت کرده‌است. او از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵ ریاست کمیسیون تحقیق مستقل بین‌المللی سازمان ملل درباره فلسطین را بر عهده داشت و این کمیسیون در اکتبر ۲۰۲۵ اعلام کرد که بر اساس تحلیل حقوقی خود، اسرائیل مسئول ارتکاب نسل‌کشی در غزه است که البته مقام‌های اسرائیلی آن را رد کرده‌اند.

کمیته نوبل با تأکید بر پیوند صلح و عدالت، اعلام کرد که حاکمیت قانون ملی و بین‌المللی زیربنای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز منازعات است اما این پیام در شرایطی منتشر شد که دولت ترامپ، تنها چند ساعت پس از اعلام برنده جایزه، از تحریم دیوان کیفری بین‌المللی خبر داد. مارکو روبیو، وزیر امور خارجه آمریکا، اعلام کرد که واشنگتن با محدود کردن مبادلات مالی و تجاری، توانایی دیوان برای ادامه فعالیت را هدف قرار می‌دهد.

این اقدام از نظر دامنه با تحریم‌های پیشین آمریکا تفاوت دارد. دولت ترامپ در دور نخست ریاست‌جمهوری خود نیز مقام‌های دیوان را هدف تحریم قرار داده بود؛ با این حال، اقدام تازه مستقیماً خود نهاد قضایی را شامل می‌شود. مسدودشدن دارایی‌های مشمول تحریم در حوزه قضایی آمریکا و ممنوعیت ارائه خدمات از سوی اشخاص و شرکت‌های آمریکایی، می‌تواند دسترسی دیوان به خدمات بانکی، بیمه‌ای و نرم‌افزاری را محدود کند و دولت آمریکا برای پایان دادن به برخی روابط تجاری مشمول تحریم، مهلتی شش‌ماهه تعیین کرده و برای شماری از فعالیت‌های ضروری نیز معافیت‌هایی در نظر گرفته‌است.

از حاکمیت ملی تا دفاع از دیوان

دولت ترامپ استدلال می‌کند که دیوان کیفری بین‌المللی با ورود به پرونده‌های مربوط به شهروندان کشورهای غیرعضو، از حدود اختیارات خود فراتر می‌رود و حاکمیت ملی آمریکا را تهدید می‌کند. ایالات متحده و اسرائیل عضو اساسنامه رم نیستند؛ با این حال، دیوان معتقد است در شرایطی که جرایم ادعایی در قلمرو یک کشور عضو رخ داده باشند یا مبنای حقوقی دیگری برای صلاحیت آن وجود داشته باشد، امکان رسیدگی به پرونده‌های مرتبط با اتباع کشورهای غیرعضو نیز فراهم است.

همچنین اختلاف بر سر تحقیقات مربوط به اقدامات نیروهای آمریکایی در افغانستان و، به‌ویژه، صدور حکم بازداشت بنیامین نتانیاهو و یوآو گالانت در نوامبر ۲۰۲۴ به اتهام جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت در ارتباط با جنگ غزه، تقابل واشنگتن با دیوان را تشدید کرده‌است. اسرائیل هم اتهامات مطرح‌شده و هم صلاحیت دیوان برای رسیدگی به پرونده مقام‌هایش را رد می‌کند.

با این حال، هم‌زمانی تحریم گسترده دیوان با اعطای جایزه نوبل به پیلای، بُعد سیاسی مهمی به تصمیم آمریکا می‌بخشد. پیلای در پرونده فلسطین چهره‌ای مؤثر در طرح اتهام نسل‌کشی علیه اسرائیل بوده‌است؛ اتهامی که با مخالفت شدید دولت اسرائیل و حامیان آن روبه‌رو شده است. ترامپ نیز پس از اعلام جایزه، با انتقاد از کمیته نوبل و شخص پیلای، مدعی شد که جایزه به فردی ناشناخته و مخالف اسرائیل اعطا شده و بار دیگر ادعا کرد که شایسته دریافت این جایزه بوده‌است.

هم‌زمانی تحریم گسترده دیوان با اعطای جایزه نوبل به پیلای، بُعد سیاسی مهمی به تصمیم آمریکا می‌بخشد، چرا که پیلای در پرونده فلسطین چهره‌ای مؤثر در طرح اتهام نسل‌کشی علیه اسرائیل بوده و این رژیم از تعلق نوبل صلح به وی آشفته شده‌است

واکنش بین‌المللی نیز نشان داد که این اقدام با نگرانی گسترده‌ای مواجه شده‌است. وزرای خارجه کانادا، دانمارک، آلمان، فرانسه، ایتالیا، ژاپن، هلند و بریتانیا در بیانیه‌ای مشترک، حمایت خود را از استقلال، بی‌طرفی و تمامیت دیوان اعلام کردند و با تحریم‌های آمریکا مخالفت ورزیدند. آنان هشدار دادند که محدودیت‌ها ممکن است فعالیت دیوان، کارکنان آن و حتی خانواده‌هایشان را تحت تأثیر قرار دهد. این کشورها همچنین بر تداوم گفت‌وگو با کشورهای غیرعضو و حمایت از نظام بین‌المللی مبتنی بر قواعد تأکید کردند.

اتحادیه اروپا نیز تصمیم واشنگتن را عمیقاً تأسف‌بار خواند و اعلام کرد که برای تداوم فعالیت دیوان با این نهاد همکاری خواهد کرد. این اتحادیه بر تعهد خود به همکاری با ۱۲۵ کشور عضو اساسنامه رم تأکید کرد و آمادگی خود را برای اتخاذ اقدامات لازم به‌منظور حفاظت از فعالیت‌های قضایی دیوان و منافع فعالان اقتصادی اروپایی اعلام داشت. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل، نیز تحریم‌ها را ضربه‌ای جدی به تلاش جمعی برای تحقق عدالت کیفری بین‌المللی دانست و نسبت به محدودشدن رسیدگی به پرونده‌ها و حمایت از قربانیان هشدار داد. نازحت شمیم خان، معاون دادستان دیوان، نیز اعلام کرد که این اقدامات مانع ادامه فعالیت نهاد نخواهد شد.

مخالفت متحدان آمریکا را نباید صرفاً اختلافی سیاسی با ترامپ دانست. کشورهای عضو دیوان، برای پیگرد جنایات بین‌المللی و اجرای احکام قضایی به همکاری فرامرزی، دسترسی مالی و تبادل اطلاعات نیاز دارند. اگر آمریکا بتواند با فشار اقتصادی فعالیت دیوان را مختل کند، اصل برابری در برابر قانون و اعتبار تعهدات مشترک بین‌المللی آسیب می‌بیند.

آینده عدالت کیفری بین‌المللی

پیامدهای تحریم دیوان در سه سطح ظرفیت عملیاتی نهاد، اعتبار حقوق بین‌الملل و رفتار آینده دولت‌ها قابل ارزیابی است.

در سطح عملیاتی، قطع دسترسی به برخی خدمات مالی و فناوری می‌تواند هزینه تحقیقات، پرداخت دستمزد کارکنان، حفاظت از اسناد و همکاری با شاهدان را افزایش دهد. حتی اگر معافیت‌هایی برای خدمات ضروری وجود داشته باشد، احتمال احتیاط بیش از حد بانک‌ها و شرکت‌ها می‌تواند همکاری با دیوان را دشوار کند.

در سطح حقوقی، مسئله اصلی این است که آیا قدرت اقتصادی یک کشور می‌تواند اجرای مأموریت نهادی مستقل را که بر اساس معاهده‌ای بین‌المللی شکل گرفته‌است، عملاً محدود کند؟ دیوان کیفری بین‌المللی جایگزین دادگاه‌های ملی نیست و صلاحیت آن نیز نامحدود نیست؛ اما مأموریتش رسیدگی به جدی‌ترین جرایم بین‌المللی در چارچوب اساسنامه رم است و تضعیف این نهاد می‌تواند این تصور را تقویت کند که مقام‌های کشورهای قدرتمند یا متحدان آنان در عمل از سطح پاسخ‌گویی متفاوتی برخوردارند.

در عین حال، تحریم‌ها ممکن است نتیجه‌ای معکوس نیز داشته باشند. مخالفت متحدان آمریکا، افزایش همکاری میان کشورهای عضو و ایجاد سازوکارهای مستقل مالی و فنی می‌تواند وابستگی دیوان به خدمات تحت کنترل واشنگتن را کاهش دهد. اگر این کشورها به حمایت سیاسی خود اکتفا نکنند و منابع لازم برای تداوم تحقیقات را فراهم آورند، امکان مهار بخشی از آثار تحریم وجود خواهد داشت. با این حال، چنین راهکاری مستلزم هزینه، هماهنگی و اراده سیاسی پایدار است.

در نهایت، تقابل ترامپ با دیوان کیفری بین‌المللی آزمونی برای آینده نظم حقوقی جهان است و دفاع از حاکمیت ملی، به‌خودی خود، با مخالفت با عدالت بین‌المللی یکسان نیست؛ همان‌طور که استقلال قضایی نیز نباید به معنای مصونیت از بررسی حقوقی صلاحیت‌ها تلقی شود.

کشورهای عضو دیوان، برای پیگرد جنایات بین‌المللی و اجرای احکام قضایی به همکاری فرامرزی، دسترسی مالی و تبادل اطلاعات نیاز دارند و اگر آمریکا بتواند با فشار اقتصادی فعالیت دیوان را مختل کند، اصل برابری در برابر قانون و اعتبار تعهدات مشترک بین‌المللی آسیب می‌بیند

خبر

ژاپن به دنبال تأسیس سازمان جدید اطلاعات خارجی

دولت ژاپن برای نخستین بار نشست یک کارگروه تخصصی خود در زمینه تقویت توان اطلاعاتی را برگزار و در این نشست تدابیری نظیر تاسیس یک سازمان اطلاعات خارجی مشابه سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) و تدوین قانونی جامع برای مقابله با جاسوسی را بررسی کرده است. چنین طرح‌هایی، در صورت تصویب، می‌توانند به تأسیس سازمانی اطلاعاتی توسط توکیو با الگوگیری از سازمان سیا و تغییر بنیادین در ساختار امنیتی این کشور آسیایی منجر شوند. وبگاه اینتل‌نیوز در این باره نوشت: ژاپن نخستین نشست کارگروه تخصصی خود را برای بررسی تقویت توان اطلاعاتی و اقدامات ضد جاسوسی در اواخر ماه سپتامبر برگزار کرد و در دستور کار این نشست، بررسی پیشنهادهایی برای تأسیس یک سازمان اطلاعاتی جدید با مأموریت خارجی و رفع خلأهای دیرینه در ساختار و قوانین مقابله با جاسوسی ژاپن قرار داشته است. این نشست غیرعلنی اواخر سپتامبر با حضور سانائه تاکایچی، نخست‌وزیر ژاپن در مقام ریاست کارگروهی ۱۷ نفره از مقام‌های ژاپنی برگزار شده است. بر پایه این گزارش، تمرکز این نشست بر تقویت توان اطلاعاتی ژاپن و برنامه‌ریزی برای تدوین سند رسمی راهبرد اطلاعاتی ملی میان‌مدت و بلندمدت این کشور بود. اعضای کارگروه، تدوین تدابیر مقابله با جاسوسی از طریق تصویب قانون جدیدی با عنوان «پیشگیری از مداخله خارجی» و دیگر ابتکار عمل‌های حقوقی را بررسی کردند. ژاپن از زمان اشغال این کشور توسط نیروهای متفقین پس از جنگ جهانی دوم که منجر به برچیده‌شدن بخش عمده ساختار اطلاعاتی آن شد، از داشتن قانونی جامع برای مقابله با جاسوسی محروم بوده است. نبود چنین قانونی، توان توکیو را برای محاکمه جاسوسان و مذاکره برای تبادل اتباع ژاپنی بازداشت‌شده در خارج از کشور محدود کرده است. در این نشست همچنین تأسیس یک سازمان اطلاعاتی خارجی، قابل مقایسه با سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا)، بررسی شد. چنین نهادی در توافق ائتلافی اکتبر ۲۰۲۵ میان حزب لیبرال دموکرات به رهبری تاکایچی و حزب نوآوری ژاپن به عنوان یک اولویت تأیید شده و قرار است سازمان جدید تا اوایل سال ۲۰۲۸ میلادی تأسیس شود. در صورت تحقق، این اقدام به معنای تغییری چشمگیر در زیرساخت اطلاعاتی ژاپن خواهد بود.

خبر

وبگاه سمافور: دموکرات‌ها برای استیضاح «هگست» متحد می‌شوند

به نوشته وبگاه سمافور، «حکیم جفریز» رهبر اقلیت دموکرات در مجلس نمایندگان و حلقه نزدیک به او همچنان تمایلی ندارند که در صورت بازپس‌گیری قدرت در ماه آتی میلادی، بیش از حد بر موضوع استیضاح «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا تاکید کنند؛ اقدامی که می‌تواند نبردهای پرتنش دوران نخست ریاست‌جمهوری ترامپ را دوباره زنده کند اما در شرایطی که جنگ ایران پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای جمهوری‌خواهان را تحت فشار قرار داده است، دموکرات‌ها در حال هم‌صدا شدن برای درخواست برکناری یا استعفای پیت هگست هستند. «ملانی استنبری» نماینده دموکرات از نیومکزیکو گفت: «من صددرصد معتقدم که پیت هگست باید استیضاح و از سمت خود برکنار شود؛ زیرا او نه‌تنها بدترین وزیر دفاع در تاریخ آمریکا است، بلکه جنایتکاری جنگی و خطرناک نیز هست». وی گفت این موضوع باید یکی از «سه اولویت اصلی» فراکسیون دموکرات‌ها در سال آینده باشد. هگست حتی پیش از آغاز جنگ ایران نیز از سوی جناح چپ مورد نفرت واقع بود و از آن زمان تاکنون به دلیل نحوه مدیریت جنگ، با انتقاد جمهوری‌خواهان نیز مواجه شده است. حتی ممکن است رای‌گیری برای استیضاح او با حمایت دوحزبی همراه شود: مجلس نمایندگان پس از انتخابات میان‌دوره‌ای، ناچار خواهد بود به قطعنامه برکناری هگست رسیدگی کند که «توماس مسی» نماینده جمهوری‌خواه از کنتاکی و از چهره‌های مستقل و خلاف‌جریان حزب ارائه کرده است. در اولویت قرار دادن استیضاح هگست می‌تواند مشکل بزرگی را برای دموکرات‌ها حل کند: اگر آن‌ها کنترل مجلس نمایندگان را به دست بگیرند، رهبران شان با فشار شدیدی از سوی بدنه اصلی حزب مواجه خواهند شد تا در مقابله با ترامپ رویکردی تهاجمی‌تر در پیش بگیرند. جفریز می‌گوید هگست باید برکنار شود و دموکرات‌ها در تحقیقات خود «هیچ گزینه‌ای را منتفی ندانسته‌اند». در حالی که استیضاح دیگر وزرای ترامپ نیز مطرح است، مصاحبه با شش دموکرات نشان می‌دهد که هگست برای آن‌ها امن‌ترین گزینه برای تمرکز بر تلاش‌های استیضاح است. در قطعنامه استیضاح هگست که مسی ارائه کرده، از جمله اتهام‌هایی که مطرح شده، نقض اختیارات کنگره در زمینه اعلان جنگ و انجام قتل‌های فراقضایی است. پنتاگون در بیانیه‌ای از عملکرد هگست دفاع کرد. «کینگزلی ویلسون» سخنگوی مطبوعاتی پنتاگون گفت: «وزیر هگست تشریفات اداری را کاهش داده، راه را برای نوآوری هموار کرده و در تمام مراحل، نیازهای نیروهای رزمی ما را تأمین کرده‌است.»

محمود عباس انتخابات فلسطین را به تعویق انداخت

خبرگزاری فلسطین گزارش داد که محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، با صدور فرمانی، انتخابات مجلس قانونگذاری را که قرار بود ۲۸ نوامبر ۲۰۲۶ برگزار شود، لغو کرد. به گفته این خبرگزاری، عباس تاریخ انتخابات ریاست تشکیلات و مجلس قانونگذاری را ۱۱ سپتامبر ۲۰۲۷ تعیین کرد. فلسطینی‌ها از سال ۲۰۰۵ انتخابات ریاست تشکیلات خودگردان برگزار نکرده‌اند و از سال ۲۰۰۶ هیچ انتخابات مجلس قانونگذاری برگزار نشده‌است. به گزارش رویترز، برخی از مقامات فتح خواستار گفت‌وگو با حماس و سایر جناح‌ها برای توافق بر سر یک دیدگاه ملی مشترک قبل از ادامه رأی‌گیری شدند. برخی دیگر به موانعی اشاره کردند که مانع از ورود صندوق‌های رأی، برگه‌های رأی و جوهر به غزه به دلیل جنگ اسرائیل می‌شود و به گفته آنها رأی‌گیری را غیرممکن می‌کند. پیشتر حسین الشیخ، معاون رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین به فرانسه اطلاع داد که انتخابات مجلس قانونگذاری فلسطین که قرار بود ۲۸ نوامبر برگزار شود، به‌دلیل وخامت اوضاع در سراسر سرزمین‌های فلسطینی، چند ماه به تعویق خواهد افتاد. به گزارش خبرگزاری رویترز، در پیامی که الشیخ برای ژان نوئل بارو، وزیر خارجه فرانسه در تاریخ ۱۸ اکتبر ارسال کرد، آمده است: «نتیجه ارزیابی این است که شرایط سیاسی، امنیتی و اقتصادی مورد انتظار که تاریخ انتخابات مجلس در ۲۸ نوامبر ۲۰۲۶ بر اساس آن تعیین شده بود، محقق نشده و برگزاری انتخابات در شرایط فعلی با موانع اساسی روبه‌رو است که بر شمولیت، مشارکت آزاد و سلامت روند انتخابات تاثیر می‌گذارد.»

پالیتیکو: آمریکا با تمام گزینه‌های جانشینی گوترش مخالف است

منابع آگاه می‌گویند دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا هیچ یک از گزینه‌های انتخابات دبیرکلی سازمان ملل را به اندازه کافی هم‌سو با جهان‌بینی و سیاست‌های آن نمی‌داند و انتخاب شدن یکی از گزینه‌های موجود ممکن است بر حمایت‌های واشنگتن از سازمان ملل اثر بگذارد. به گفته این منابع، دولت ترامپ به دنبال ایجاد تغییرات بنیادین در سازمان ملل است. دو منبع که از گفت‌وگوهای داخلی آگاه هستند، می‌گویند دولت ترامپ با تمام نامزدهای فعلی برای دبیرکلی سازمان ملل مخالف است و می‌گوید هیچ‌یک از آن‌ها به اندازه کافی با جهان‌بینی دولت آمریکا و خواسته او برای تغییرات جدی در این نهاد هم‌سو نیستند. نشریه پالیتیکو گزارش داد: یکی از این افراد که یک مقام دولتی است، گفت که «کل فهرست نامزدها فاقد اصلاح‌طلبانی است که آمریکا می‌خواهد و برخی حتی به نظر می‌رسد از طرفداران ادامه روند معمول کارها هستند». سازمان ملل در روند انتخاب جانشین آنتونیو گوترش، دبیرکل این نهاد است که دومین و آخرین دوره پنج‌ساله‌اش در دسامبر پایان می‌یابد. این نهاد ۸۱ ساله با چالشی از سوی دولت ترامپ برای ماموریت خود مواجه است؛ دولتی که سهم کمک‌های آمریکا را به‌شدت کاهش داده، از چندین نهاد وابسته سازمان ملل، از جمله سازمان جهانی بهداشت خارج شده و نهاد موازی خودش برای شورای امنیت سازمان ملل، یعنی شورای صلح، را برای کنترل وضعیت غزه پساجنگ ایجاد کرده است. فهرست فعلی هفت نامزد عمدتا شامل دیپلمات‌های حرفه‌ای است و ربکا گرینسپن، معاون پیشین رئیس‌جمهور کاستاریکا، به‌طور پیوسته در نظرسنجی‌های غیررسمی سازمان ملل جلوتر است.

جهان نما

ابهام در درخواست ریاض از دمشق برای اعزام نیرو؛
سوریه مجبور به مشارکت در جنگ یمن می‌شود؟

افشاگری‌های اخیر در مورد درخواست عربستان برای جذب نیروهای سوری به منظور شرکت در جنگ یمن، نه از دیدگاه عربستان که بیش از یک دهه در درگیر نظامی با یمن بوده و نه از دیدگاه سوریه که عوامل متعددی در آن وجود دارد، عجیب نیست. برخی از این عوامل مربوط به شرایط وخیم اقتصادی است که سوریه را درگیر کرده‌است، در حالی که برخی دیگر ناشی از ترکیب ارتش نوپای سوریه و حضور جناح‌هایی با سابقه مشارکت در جنگ‌های خارجی است.

به نوشته روزنامه الاخبار چاپ لبنان، بر اساس افشاگری‌های جدید منتشر شده از سوی خبرگزاری‌های رویترز و آکسیوس، سفر کوتاه احمد الشرع، رئیس دولت انتقالی سوریه به عربستان در سه‌شنبه گذشته که طی آن با محمد بن سلمان، ولیعهد و چندین مقام دیگر عربستانی از جمله خالد بن سلمان، وزیر دفاع و فیصل بن فرحان، وزیر خارجه این کشور دیدار کرد، منجر به درخواست رسمی ریاض از دمشق برای اعزام نیرو به یمن شد.

رویترز گزارش داد که مقامات دولت انتقالی سوریه در حال حاضر در حال بررسی این درخواست و ماهیت کمکی هستند که می‌تواند به عربستان ارائه شود.

در همین حال، آکسیوس به نقل از سه مقام آمریکایی اعلام کرد که مذاکرات عربستان و سوریه با هدف «تقویت نیروهای یمنی که از کمتر از نیروهای انصارالله آموزش دیده‌اند» انجام می‌شود و هر ۲ طرف دولت دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا را در جریان قرار داده‌اند.

در ادامه گزارش آکسیوس آمده است که واشنگتن با این اقدام مخالفتی ندارد چرا که این اقدام می‌تواند روابط میان ۲ متحد آمریکا را تقویت کند و از عملیات علیه انصارالله بدون دخالت مستقیم آمریکا حمایت کند.

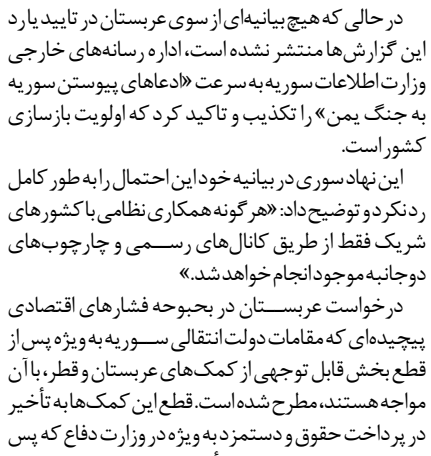

به گزارش آکسیوس این رایزنی‌ها شامل حال فرماندهی مرکزی آمریکا (سنتکام) برای بحث در مورد مکانیسم استقرار نیروهای سوری بود چرا که مقامات آمریکایی نگران هستند که این اقدام می‌تواند به جنگ جنبه فرقه‌ای بدهد و به تشدید درگیری کمک کند.

آکسیوس همچنین به نقل از یک منبع آگاه از این مذاکرات اعلام کرد، تعداد سربازانی که برای اعزام در نظر گرفته شده بین ۱۰ تا ۲۰ هزار نفر است و این احتمال وجود دارد که لشکر ۹۰ مستقر در نزدیکی دمشق و لشکر ۸۴ مستقر در جنوب سوریه نزدیک سویدا شامل هزاران جنگجوی خارجی که در طول سال‌های جنگ به سوریه آمده‌اند، شامل شود.

در حالی که هیچ بیانیه‌ای از سوی عربستان در تایید یا رد این گزارش‌ها منتشر نشده است، اداره رسانه‌های خارجی وزارت اطلاعات سوریه به سرعت «ادعاهای پیوستن سوریه به جنگ یمن» را تکذیب و تاکید کرد که اولویت بازسازی کشور است.

این نهاد سوری در بیانیه خود این احتمال را به طور کامل رد نکرد و توضیح داد: «هرگونه همکاری نظامی با کشورهای شریک فقط از طریق کانال‌های رسمی و چارچوب‌های دوجانبه موجود انجام خواهد شد.»

درخواست عربستان در بحبوحه فشارهای اقتصادی پیچیده‌ای که مقامات دولت انتقالی سوریه به ویژه پس از قطع بخش قابل توجهی از کمک‌های عربستان و قطر، با آن مواجه هستند، مطرح شده است. قطع این کمک‌ها به تأخیر در پرداخت حقوق و دستمزد به ویژه در وزارت دفاع که پس از انحلال ارتش سابق سوریه تأسیس شد، منجر شده است.

این درخواست همچنین با تلاش‌های مقامات سوری برای انحلال گروه‌های مختلف و تکمیل ادغام آنها در ساختار وزارت دفاع همزمان شده است، فرآیندی که با مقاومت آشکار برخی از آنها به ویژه گروه‌های خارجی روبه‌رو است.

این بدان معنا است که پاسخ مثبت به خواسته ریاض ممکن است «عرصه خارجی» را برای حذف برخی از این گروه‌ها فراهم کند، به ویژه که جنگ یمن می‌تواند با وضعیت قطب‌بندی طایفه‌ای که افراطی‌ها را تقویت می‌کند، سازگار است.

با توجه به این موضوع، این امکان وجود دارد که مقامات دولت انتقالی سوریه به یک راه‌حل میانه متوسل شوند که به آنها اجازه دهد بدون اینکه به صورت مستقیم در یک باتلاق جدید درگیر شوند یا فشارهای داخلی و خارجی بیشتری را به خود جلب کنند، از «فرصت سعودی» بهره ببرند، به خصوص که دمشق سعی در تحکیم قدرت خود دارند.

این راه‌حل میانه می‌تواند شامل حمایت سیاسی از عملیات سعودی و اعزام نیرو خارج از کانال‌های رسمی باشد (طبق ترتیباتی که قبلا برای اعزام نیرو به میدان‌های مختلف از جمله لیبی در پیش گرفته شده است). با این حال، تکیه بر این رویکرد می‌تواند شرایط را به سوی ورود تدریجی در جنگی پیش ببرد که عربستان و به تبع آن آمریکا در سال‌های گذشته قادر به حل آن نبوده‌اند، جنگی که در آن عربستان و گروه‌های مورد حمایت آن متحمل خسارات قابل توجهی در میدان نبرد شدند و این به صورت مستقیم بر روند سیاسی تاثیر گذاشته و باعث شده که اعزام نیروهای سوری به یمن صرفا یک کمک محدود با امکان کنترل نتایج آن و یا خروج راحت از آن نباشد.

با ایلنا همراه شوید
ILNA
خبرگزاری کار ایران «ایلنا»